

KROKODÝL

autor: Kateřina Lužná

Ahojky, ty jsi ale hezounká mladá gazelka. Jaké máš krásné nožky. Pojd' sem, mě se nemusíš bát. Cože? Ale prosím tě, kdopak ti napovídal takové hlouposti. Krokodýli a nebezpeční? Ani náhodou! Pojd' se pěkně napít, vidím, že máš žízeň.

Zuby? Ale ano, sem tam nějaký zoubek mám. Ty snad ne? Moje jsou o malinko ostřejší než tvoje, pravda. O trošičku. Ale co tě napadá! Kdepak k lovu! Ty mám na strašení. Jak vidíš, nejsem dvakrát krasavice, a tak když na mě někdo pokřikuje, trochu na něj vycením zuby, bafnu a máš vidět, jak všichni posměváčci upalují. Když je někdo hezounký jako ty, ostré zuby nepotřebuje.

Vodička je čist'ounká, studená, jenom si omočíš čumáček a hned ti bude líp, uvidíš. Proč otvírám tlamu? Větrám! Ano? Vážně? Tady že měl někdo zmizet? Nepovídej! A kdypak? Minulý týden, aha. Tak o tom jsem neslyšela. Opravdu nemám tušení, kam se ta zebříčka mohla ztratit. Možná zabloudila. Nebo se nedejbože utopila! Chudinka pruhovaná.

Jau! Do prkvančic, vedle! Počkej, kam letíš? Jenom jsem si trochu poskočila! Kvůli mouše! Vůbec tě nechci sežrat! Neutíkej!!